

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellant is sedert 1 augustus 1979 in dienst van verweerster als leraar.

Bij Wet van 10 december 1998 (artikel VI) is bepaald dat met ingang van 1 augustus 1999 de bekostiging beëindigd wordt van deschool.

Bij schrijven van 29 maart 1999 wordt door verweerster de dienstbetrekking met appellante opgezegd met ingang van 1 augustus 1999 in verband met opheffing van de ziekenhuisscholen in Nederland en dus ook van deschool.

Op 1 mei 1999 komt het beroepschrift met bijlagen van appellante bij de Commissie binnen, waarin appellante in beroep komt tegen dit ontslagbesluit

De gemachtigde van appellante heeft een aanvullend beroepschrift met bijlagen ingediend.

Verweerster heeft een verweerschrift met bijlagen ingediend.

De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden op 29 oktober 1999 te Eindhoven.

Ter zitting zijn verschenen appellant in persoon, bijgestaan door haar gemachtigde en verweerster in de personen van de heren, bestuurslid, en, voormalig directeur, bijgestaan door haar gemachtigde

Partijen hebben de zaak mondeling toegelicht, de gemachtigde van appellante aan de hand van een pleitnota en vragen van de Commissie beantwoord.

De inhoud van voormelde stukken geldt als hier herhaald en ingelast.

II. Het oordeel van de commissie

RDDF-plaatsing

Verweerster stelt het navolgende.

Alvorens tot beëindiging van het dienstverband met appellante is overgegaan is zij niet door verweerster gedurende een geheel schooljaar in het risico dragend deel van de formatie (RDDF-plaatsing) geplaatst. Artikel I-P76 juncto artikel I-P85 van het Rechtspositiebesluit onderwijspersoneel (RPBO) is in het geval van appellante van toepassing, immers doordat de ziekenhuisschool wordt opgeheven wordt dientengevolge de betrekking van appellante opgeheven. Ontslag in verband met opheffing van de betrekking kan niet eerder worden verleend dan nadat de functie gedurende een geheel schooljaar in het RDDF-deel van de formatie is geplaatst.

De Commissie is het volgende gebleken.

Met ingang van 1 augustus 1999 trad in werking de wet van 10 december 1998 tot wijziging van de Wet op de expertisecentra, de Wet op het primair onderwijs, de Wet op het voortgezet onderwijs, de Wet educatie en beroepsonderwijs en de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek inzake de ondersteuning bij het onderwijs aan zieke leerlingen (Stb. 733). Deze wet legt de verantwoordelijkheid voor een adequate voortzetting van het onderwijsprogramma aan leerlingen, bij verblijf in het ziekenhuis of bij verblijf ziek thuis, expliciet bij de school waarbij de leerling is ingeschreven (de thuishooschool). Het onderwijs en de zorg voor de voortgang van het onderwijsprogramma blijven ook tijdens de ziekte een taak van de school waarbij het kind is ingeschreven; de leerlingen worden daarom bij opname in een ziekenhuis niet langer uitgeschreven bij de thuishooschool. Het bevoegd gezag van de thuishooschool kan ter continuering van het onderwijsprogramma ondersteuning inroepen vanuit de schoolbegeleidingsdienst (indien de leerling in een niet-academisch ziekenhuis is opgenomen) of vanuit een educatieve voorziening (indien de leerling is opgenomen in een academisch ziekenhuis). De thuishooschool en de ondersteunende instantie kunnen overeenkomen dat de ondersteuning mede het geven van onderwijs aan de leerling betreft. De bekostiging van het huidige ziekenhuisonderwijs wordt met ingang van 1 augustus 1999 beëindigd. De wet van 10 december 1998 maakte een beperkt aantal wijzigingen noodzakelijk in het Bekostigingsbesluit WEC, het Formatiebesluit WEC, het Besluit medezeggenschap onderwijs en het Uitvoeringsbesluit les- en cursusgeldwet. Het gaat daarbij om het schrappen van enkele bepalingen die op ziekenhuisscholen betrekking hebben, en de daaruit - en uit de wetswijzigingen - voortvloeiende vernummeringen van enkele artikelen/leden (zie de artikelen 1 tot en met IV).

Aangezien zieke leerlingen bij een verwachte opname van ten minste drie weken in een ziekenhuis niet langer zullen worden uitgeschreven door de thuishooschool, blijven zij voor de thuishooschool meetellen voor het vaststellen van de bekostiging en de omvang van de formatie. Aanvullende voorzieningen daarvoor zijn derhalve niet nodig.

Gezien het vorenstaande heeft verweerster terecht als ontslaggrond aangevoerd de opheffing van de school.

Artikel II-D3 RPBO vermeldt naast elkaar twee ontslaggronden te weten: opheffing van de instelling en opheffing van de betrekking. Dit zijn twee nevenschikende zelfstandige ontslaggronden. Artikel I-p85 juncto artikel I-P76 spreekt uitsluitend van opheffing van de betrekking. Reeds hieruit kan de conclusie

getrokken worden dat in geval van opheffing van de instelling geen RDDF-plaatsing een noodzaak is voor ontslagverlening.

Door appellante is een uitspraak overgelegd van de voorzitter van de Raad van Staten, afdeling bestuursrechtspraak, van 27 februari 1997, waaruit zou blijken dat bij opheffing van de school wel degelijk RDDF-plaatsing aan ontslag vooraf dient te gaan. In die uitspraak ging het om twee basisscholen, die met opheffing werden bedreigd, omdat deze scholen de voor de gemeente, waarin zij gelegen waren, geldende opheffingsnorm dreigden te bereiken. De Commissie kan zich in deze uitspraak vinden met dien verstande dat nu juist een formatieplan er toe dient rekening te houden met het aantal beschikbare fre's, welke eenheden bij een daling van het aantal leerlingen zullen teruglopen. Het bevoegd gezag zal bij terugloop van het aantal leerlingen functies in het RDDF-deel van de formatie dienen te plaatsen. Deze plaatsing hangt dus samen met de opheffing van functies en niet van de school. Uiteindelijk kan het leiden tot opheffing van de school. De ontslaggrond zal dienen te zijn de opheffing van de betrekking. Zijn alle betrekkingen opgeheven dan wordt ook de school opgeheven. In deze zaak gaat het nu juist niet om opheffing van de betrekking (waaraan voorafgaande de functie in het RDDF-deel van de formatie dient te worden geplaatst), maar uitsluitend en alleen om opheffing van de instelling. Zonder opheffing van de instelling zouden de functies gehandhaafd blijven.

Ook bij opheffing van de school voorafgaand aan een fusie in het geval twee scholen worden opgeheven en een nieuwe wordt gesticht, waarin de onderwijsvorm wordt ingebracht, is geen voorafgaande RDDF plaatsing nodig voor het ontslag aan de opgeheven school. Immers er volgt een nieuwe benoeming aan de nieuw opgerichte school, waarbij de rechten en verplichtingen die op dat tijdstip bestaan van rechtswege overgaan op de verkrijger.

Zou RDDF-plaatsing noodzakelijk zijn dat zou dat moeten gelden voor het schooljaar 1998/1999. Bij wet 10 december 1998 is de onderhavige school opgeheven. Deze wet trad dus in werking gedurende de loop van het schooljaar 1998/1999. RDDF-plaatsing was dan ook feitelijk onmogelijk. Aangezien de opheffing van de instelling bij een wet in formele zin is bepaald gaat deze wet boven een Algemene Maatregel van Bestuur als het RPBO is.

Bovenstaande geeft even zovele redenen, waarom aan het ontslag voorafgaande RDDF-plaatsing in dit geval niet noodzakelijk is.

Inspanningsverplichting verweerster als goed werkgeefster

Met appellante is de Commissie het eens dat verweerster na een dienstverband van langer dan 20 jaren een inspanningsverplichting heeft om appellante herplaatst te krijgen in een passende betrekking.

De Commissie is evenwel van oordeel dat het eventueel niet voldoen aan deze verplichting het gegeven ontslag kan aantasten. Het zou een reden kunnen zijn het ontslag kennelijk onredelijk te achten, doch de Commissie is niet bevoegd daarover een uitspraak te doen immers zulks behoort niet tot haar competentie.

Voorshands en ten overvloede is de Commissie niet overtuigd dat verweerster niet de nodige inspanningen zou hebben geleverd. Artikel VII van de Wet van 10 december 1998 geeft een regeling voor het personeel, dat door opheffing van de inrichting ontslagen wordt. Deze regeling komt er kort gezegd op neer dat een schoolbegeleidingsdienst subsidie ontvangt voor iedere ontslagen docent dat deze dienst in dienst neemt.

Om de overgang van het ziekenhuisschoolpersoneel naar de schoolbegeleidingsdiensten en educatieve voorzieningen soepel te laten verlopen is een monitorgroep ingesteld, waarin het ministerie, werkgevers, werknemers en vakcentrales zijn vertegenwoordigd. Het bureau is als externe begeleider aangetrokken, die de landelijke monitorgroep adviseert om het bemiddelingsproces tussen de nieuwe werkgevers en werknemers (ex- ziekenhuisschoolpersoneel) optimaal te laten verlopen.

Ten behoeve van het plaatsingsproces heeft de monitorgroep in overleg met het Ministerie van O,C&W criteria ontwikkeld. Aan het ziekenhuisschoolpersoneel is vervolgens gevraagd om een eerste en tweede (plaatsings)voorkeur kenbaar te maken, waarna het bureau op basis van de criteria en de budgettaire en normatieve verdeling over de academische ziekenhuizen (educatieve voorzieningen) en onderwijsbegeleidingsdiensten plaatsingsvoorstellen aan de diverse ondersteunende instanties heeft gedaan.

Voor de Educatieve Voorziening gaat het hierbij om 5,29 formatieplaatsen, waar- voor acht ex-docenten van deschool zijn voorgesteld . Op basis van plaatsingsgesprekken zijn deze acht ex-docenten van deschool ook daadwerkelijk geplaatst, zulks onder de voorwaarde dat de personele (meer)kosten terzake volledig door het Ministerie van O,C&W worden vergoed. Hiermee heeft de Educatieve Voorziening voldaan aan de meergenoemde subsidievoorwaarde.

De Ziekenhuisschool verzorgde tot 1 augustus 1999 onderwijs aan zieke leerlingen in ziekenhuizen te,,, en (totaal aantal formatieplaatsen per 31.7.1999: 12,49). Het personeel dat niet bij de Educatieve Voorziening is geplaatst, zal geplaatst dienen te worden bij bijvoorbeeld de onderwijsbegeleidingsdiensten van de ziekenhuizen te,,,, en

Verweerster heeft haar inspanningsverplichting onder deze omstandigheden mogen laten uitvoeren door het bureau, welk bureau door het ministerie is ingeschakeld. Onweerproken heeft bovendien verweerster ter zitting verklaard, dat zij ook zelf inspanningen heeft ondernomen richting de onderwijsbegeleidingsdiensten te en te

De Commissie is op grond van vorenstaande overwegingen van oordeel dat het beroep van appellante ongegrond moet worden bevonden.

III. De beslissing

De Commissie voornoemd,

Rechtdoende:

Verklaart het beroep ongegrond.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 29 oktober 1999 door mr A.F.M. Schrickx, voorzitter, mr A.J.M. Hupperts, mr G.M.J. Prick, C.B.M. Evers en drs C.P.J. Hoornick, leden, in tegenwoordigheid van mr H.P.G. van Eupen, secretaris.